

ת"פ 27548/10/12 - מדינת ישראל נגד אברהם בן אבו

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 27548-10-12 מדינת ישראל נ' בן אבו
תיק חיצוני:

בפני	כבוד השופטת - נשיאה עינת רון
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשם	אברהם בן אבו

החלטה

מונחת בפני בקשת הנאשם לביטול כתב האישום שהוגש כנגדו נוכח אי קיומה של זכות השימוע, בהתאם לסעיף 60א לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), התשמ"ב-1982 (להלן: "**החסד"פ**") ולחילופין, לביטולו בשל העובדה כי כתב האישום הוגש בחוסר סמכות.

רקע עובדתי ותמצית טענות הצדדים

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של קבלת דבר במרמה, לפי סעיף 415 רישא לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**"); זיוף בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 418 סיפא לחוק; גניבה בידי עובד ממעבידו, לפי סעיף 391 לחוק; הונאה בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 17 לחוק כרטיסי חיוב, תשמ"ו-1986.

על פי עובדות כתב האישום, בין החודשים ינואר 2011 - מאי 2011, עת הועסק הנאשם על ידי המתלון בעסקו, העמיד הנאשם את כרטיס האשראי של העסק והמחאות, אשר חלקן חתומות על ידו וזאת, לשם תפעול העסק.

הנאשם עשה שימוש בהמחאות חתומות על ידי המתלון, שלא לצורך תפעול העסק ולטובתו האישית ואף, זייף את חתימת המתלון על מספר המחאות ושינה פרטים על גביהן. הנאשם המיר המחאות לכסף מזומן.

הנאשם אף עשה שימוש בכרטיס האשראי של העסק אשר על שם המתלון, לצורך קניית מערכת סטריאו בסך של 1,900 ₪, לשימושו האישי.

כתוצאה ממעשיו אלו של הנאשם, עסקו של המתלון נפגע כלכלית והוא הפך לחייב כסף לגורמים שונים.

ב"כ הנאשם טען כי לא קויימה בעניינו של הנאשם זכות השימוע בהתאם להוראת סעיף 60א לחוק סדר הדין הפלילי

(נוסח משולב), התשמ"ב-1982 (להלן: "החסד"פ"), כמחוייב בעבירות מסוג פשע ועתר לביטול כתב האישום כנגדו.

עוד טען כי כתב האישום הוגש בחוסר סמכות. הגורם שמוסמך להגיש כתב אישום בכל הנוגע לעבירה של זיוף בנסיבות מחמירות הוא הפרקליטות, ולא התביעה המשטרתית.

ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה אשר יצאה תחת ידי בתי המשפט בנושא.

בתגובתו בכתב, אישר ב"כ המאשימה כי הודעת יידוע בהתאם להוראות סעיף 60א לחסד"פ, אכן לא נשלחה לנאשם. עם זאת, לטענתו, זכויותיו של הנאשם לא נפגעו ובכל מקרה, לא ניתן לומר כי זכויותיו נפגעו בצורה כה משמעותית עד כי הסעד הראוי הינו ביטול כתב האישום.

הסעד הראוי במקרה זה, לטענת המאשימה, הינו עריכת "שימוע בדיעבד", שכן המשמעות האופרטיבית של ביטול כתב האישום הינה דחיית ניהול ההליך הפלילי כנגד הנאשם ופגיעה במטרות הענישה, לרבות הרתעת היחיד והרבים, הגמול והמניעה.

המאשימה הדגישה כי דלתה פתוחה לשמוע טענות הנאשם ולשקלן בלב פתוח ובנפש חפצה.

עוד עתר ב"כ המאשימה לדחיית טענת ב"כ הנאשם בדבר הגשת כתב האישום בחוסר סמכות.

הוא הפנה להוראת סעיף 60ד) לחסד"פ, לפיה משמצאה הממונה בפרקליטות מחוז מרכז כי העבירה המרכזית העולה מחומר החקירה הינה עבירת הגניבה ממעביד, המצויה בתחום סמכותה של התביעה המשטרתית, היא רשאית להורות כי עבירה זו ועבירות אחרות הכרוכות ושלובות בה, יטופלו אף הן על ידי התביעה המשטרתית.

המאשימה תמכה טענותיה בפסיקה אשר יצאה תחת ידי בתי המשפט.

דין

אי עריכת שימוע

המסגרת הנורמטיבית לדיון זה, מצויה בהוראת סעיף 60א לחסד"פ, וזו לשונה:

"(א) רשות התביעה שאליה הועבר חומר חקירה הנוגע לעבירת פשע תשלח לחשוד הודעה על כך לפי הכתובת הידועה לה, אלא אם כן החליט פרקליט מחוז או ראש יחידת התביעות, לפי הענין, כי קיימת מניעה לכך.

(ב) בהודעה תצוין כתובתה של רשות התביעה שאליה ניתן לפנות בכתב לבירורים

עמוד 2

ולהצגת טיעונים.

(ג) נשלחה הודעה לפי סעיף זה בדואר רשום, רואים אותה כאילו הומצאה כדין גם בלא חתימה על אישור מסירה.

(ד) חשוד רשאי, בתוך 30 ימים מיום קבלת ההודעה, לפנות בכתב לרשות התביעה כאמור בסעיף קטן (ב), בבקשה מנומקת, להימנע מהגשת כתב אישום, או מהגשת כתב אישום בעבירה פלונית; פרקליט המדינה, פרקליט המחוז, ראש יחידת התביעות או מי שהם הסמיכו לכך, לפי הענין, רשאים להאריך את המועד האמור.

(ה) החליט פרקליט מחוז או ראש יחידת התביעות, לפי הענין, מטעמים שיירשמו, כי הנסיבות מצדיקות זאת, רשאי הוא להגיש כתב אישום, בטרם חלפו 30 הימים ואף בטרם פנה החשוד כאמור בסעיף קטן (ד).

(ו) ..."

בהתאם להוראת סעיף זה, כאשר עסקינן בעבירה מסוג פשע, חלה חובה על רשות התביעה ליידע את החשוד, לפי הכתובת הידועה לה, כי חומר החקירה בעניינו הועבר לידה. זכותו של החשוד לפנות אל רשות התביעה, בתוך 30 ימים מיום קבלת ההודעה, להציג טענותיו לגבי העמדתו לדין בפניה ולבקש כי תימנע מהגשת כתב אישום כנגדו.

בתי המשפט עמדו לא פעם על חשיבות זכות השימוע.

זכות זו עשויה לייעל את מלאכת התביעה. יכול ויחסכו משאבים הכרוכים בניהולו של הליך פלילי, באם שכנע הנאשם את התביעה כי אין להעמידו לדין. לחילופין, יכול השימוע לחדד המחלוקות בין הצדדים ולייעל את המשך ההליך ואף עשויה לעודד הידברות בין הצדדים בניסיון להגיע לכדי הסדר טיעון. אולם, עלול הוא גם להקשות על עבודת התביעה ולדחות את פתיחתו של ההליך הפלילי. על כן, לשם הגשמת תכליותיו בצורה אופטימאלית, הכלל הוא כי יש לקיימו מראש (ראה ע"פ 1053/13 חסן הייכל נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו, 23.06.13]; בג"צ 1400/06 התנועה למען איכות השלטון בישראל נ' ממלא מקום ראש הממשלה [פורסם בנבו, 06.03.06]).

המאשימה ציינה כי אכן הודעת יידוע לא נשלחה לנאשם טרם הגשת כתב האישום כנגדו.

במצב דברים זה, נשאלת השאלה האם אי קיום שימוע בהכרח יוביל לביטול כתב אישום?

הסוגיה נדונה בערכאות השונות בבתי המשפט, אך נראה כי לא ניתן להצביע על גישה אחידה בנושא. במקרים מסויימים נקבע כי אי קיום שימוע טרם הגשת כתב אישום יוביל לביטול כתב האישום כנגד הנאשם ובמקרים אחרים, נקבע כי אין לבטל את כתב האישום ויש לקיים את הליך השימוע בדיעבד.

ההחלטה על העמדה לדין הינה החלטה הנופלת בגדר החלטה מנהלית. אי קיום שימוע טרם קבלת ההחלטה מהווה פגם בפעולת הרשות המינהלית ומשכך, נקבע כי יש להחיל עליו את דוקטרינת הבטלות היחסית (ראה ע"פ 4855/02 מדינת ישראל נ' בורוביץ, פ"ד נט(6) 776, 834 (2005)).

עמוד 3

הווה אומר, יש לבחון נסיבות המקרה גופו ולבדוק תוצאות הפגם.

מהתשתית שהוצגה לבית המשפט על ידי הצדדים, לא ניתן לקבוע בוודאות כי אילו היה נערך שימוע מראש, התוצאה בהכרח הייתה אי הגשת כתב אישום כנגד הנאשם.

הסטאטוס בו מצוי ההליך מאפשר קיומו של שימוע בדיעבד והפגיעה בזכויותיו, ככל שהייתה, הינה ברת תיקון בשלב זה.

חזקה כי גורמי התביעה עושים מלאכתם נאמנה ודלתם פתוחה לשמיעת טענות הנאשם באופן כזה שאם ישתכנעו כי יש לבטל את כתב האישום, גם בעת הזו, יעשו כן. (ראה ע"פ 1053/13 **חסן הייכל נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו, 23.06.13]; ת"פ (מחוזי ת"א) 40131/07 מדינת ישראל נ' בן רובי [פורסם בנבו, 03.09.07]; תפ"ח (מחוזי ת"א) 1057/06 **מדינת ישראל נ' אזולאי** [פורסם בנבו, 23.11.06]).

המאשימה הצהירה בתגובתה כי היא נכונה לשמוע כל טענה אשר תועלה על ידי ב"כ הנאשם והיא תעשה זאת בלב פתוח ובנפש חפצה.

לאור האמור לעיל, הנני דוחה את בקשת הנאשם לביטול כתב האישום נוכח אי קיומה של זכות השימוע.

הסמכות להגשת כתב האישום

סעיף 60(ד) לחסד"פ קובע כך:

"(ד) חומר שהושג בחקירה בעבירה המנויה בחלק ג' לתוספת ראשונה א', תעבירו המשטרה לפרקליט מחוז, לטיפולו של פרקליט, אלא אם כן החליט פרקליט המחוז, בתיק מסוים, כי בשל העדר חומרה יתרה בנסיבות ביצוע העבירה ואי-מורכבות הראיות, מוצדק להעביר את התיק לטיפולו של תובע משטרתי שהוא עורך דין המשרת ביחידת התביעות".

ס"ק 4 לחלק ג' לתוספת הראשונה לחסד"פ קובע:

"(4) עבירה אחרת שבטיפול פרקליט ואינה בסמכותו הייחודית של בית משפט מחוזי, שנחקרה יחד עם עבירה שבטיפול תובע משטרתי והיא כרוכה ושלושה בה, ואשר פרקליט מחוז מצא כי בנסיבות העניין, העבירה שבטיפול התובע המשטרתי היא העבירה המרכזית".

העברת חומר החקירה לתביעה המשטרית והגשת כתב האישום על ידה אינה חורגת מן הסמכות הקבועה בחוק. ודוק: הממונה בפרקליטות מחוז מרכז, אשר לה הואצלה הסמכות על ידי פרקליטת המחוז, מצאה כי בנסיבות העניין, עבירת הגניבה ממעביד הינה העבירה המרכזית והיא בתחום סמכותה של התביעה המשטרית. על כן, הנחתה כי חומר החקירה יועבר לטיפול התביעה המשטרית ומשהעבירות האחרות שלובות וכרוכות בעבירה זו, גם הן יטופלו על ידי

התביעה המשטרית.

ובכל מקרה, יצוין, למעלה מן הצורך, כי בהתאם לתיקון מס' 62 - הוראת שעה, תשע"ד-2013, הוראת סעיף 60(ו) קובעת כי גם אם הטיפול בחומר חקירה בידי פרקליט או תובע משטרתי אינה על פי חלוקת הטיפול הקבועה בחסד"פ, אין בכך כשלעצמו כדי לפסול הליך פלילי (ראה גם בש"פ 9195/10 קובר נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו, 04.01.11]). אף בתיקון משנת 2013 אין כדי לתמוך בטענת ב"כ הנאשם, שכן לא הוכח כי נגרם לנאשם אי צדק כלשהו.

לאור האמור לעיל, אין בידי לקבל את טענת ב"כ הנאשם כי כתב האישום הוגש בחוסר סמכות.

בנסיבות האמורות, לא ניתן לומר כי קיים פגם המצדיק ביטולו של כתב האישום.

על כן, הנני דוחה את הבקשה.

בשולי הדברים אציין כי בשל תקלה, חל שיהוי במתן החלטה זו ועל כך - עם הצדדים הסליחה.

דיון המשך יקבע בפני סגנית הנשיאה, כבוד השופטת אפרת פינק, בבימ"ש השלום ברחובות.

המזכירות תעביר החלטתי אל הצדדים וכן, לעיונה של כב' השופטת פינק.

ניתנה היום, י"ד שבט תשע"ח, 30 ינואר 2018, בהעדר הצדדים.